

Звіт про результати проведення публічного громадського обговорення проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень»

З метою забезпечення вивчення та врахування думки громадськості, дотримання вимог абзацу другого пункту 12 Порядку проведення консультацій з громадськістю з питань формування та реалізації державної політики, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2010 року № 996, проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – проект Закону) був розміщений з 25 лютого по 27 березня 2011 року на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції.

Метою проекту Закону є вдосконалення процедури державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (далі – державна реєстрація прав) та врахування змін, що відбулися у законодавчому регулюванні відносин, пов'язаних з державною реєстрацією прав.

В обговоренні проекту Закону взяли участь 9 осіб:

1. Громадянин Павлюк В.;
2. Зінченко С. М., Мурованокуріловецький відділ Вінницької регіональної філії Центру Державного земельного кадастру;
3. Громадянин Беркут І. У.;
4. Чудінов В. І., директор комунального підприємства «Бюро технічної інвентаризації», м. Краматорськ;
5. Кумейська Н. І., директор приватного підприємства «Миргородське підприємство технічної інвентаризації та експертиз «Інвентаризатор»;

6. Антонов Л. О., начальник Ленінського районного управління юстиції у м. Севастополі;

7. Український кредитно-банківський союз;

8. Українська національна іпотечна асоціація;

9. Європейська Бізнес Асоціація.

У проекті Закону передбачається врегулювати відносини, пов'язані з:

- визначенням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної реєстрації прав відповідно до Указу Президента України від 9 грудня 2010 року № 1085 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади»;

- порядком державної реєстрації прав на об'єкт незавершеного будівництва та їх обтяжень;

- загальними принципами (засадами) проведення державної реєстрації обтяжень речових прав на нерухоме майно; державної реєстрації права власності на квартиру, житлове та нежитлове приміщення;

- визначенням об'єктів нерухомого майна, стосовно яких проводиться державна реєстрація прав;

- встановленням форм та порядку заповнення заяв, що подаються до органу державної реєстрації прав, форм рішень, що приймаються державними реєстраторами у зв'язку з проведенням державної реєстрації прав та наданням інформації з Державного реєстру прав;

- поданням заяв про державну реєстрацію прав та їх обтяжень в електронній формі;

- поданням заяв про державну реєстрацію прав та їх обтяжень на об'єкт нерухомого майна, розміщений в межах території, на якій діє два і більше органи державної реєстрації прав;

- зупиненням державної реєстрації прав;

- деталізацією підстав для відмови у проведенні державної реєстрації прав та їх обтяжень;

- наданням витягу з Державного реєстру прав як органом державної реєстрації прав, так і нотаріусом;

- користуванням інформацією про заєєстровані речові права на нерухоме майно та про обтяження таких прав з Державного реєстру прав державними виконавцями під час примусового виконання рішень відповідно до Закону України «Про виконавче провадження»;

- взаємодією органів державної реєстрації прав з органами державної податкової служби відповідно до норм Податкового Кодексу України; з органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру; з нотаріусами;

- проведенням технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці, до прийняття та набрання чинності законом у відповідній сфері суспільних відносин;

- використанням державними реєстраторами реєстраційних даних Реєстру прав власності на нерухоме майно, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Державного реєстру іпотек.

Пропозиції та зауваження, що були надані під час обговорення проекту Закону, Міністерством юстиції не були враховані з огляду на їх необґрунтованість та невідповідність чинному законодавству.

1. Враховуючи те, що проектом Закону передбачається встановити особливий порядок взаємодії органів державної реєстрації прав з органами державної податкової служби; органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру; державними виконавцями, громадянином Павлюком В. висловлено пропозицію щодо необхідності доповнення проекту також положеннями щодо порядку взаємодії органів державної ре-

єстрації прав з державними органами, що здійснюють ведення квартирної обліку та надання житла, збудованого за рахунок держави.

Проте визначення в проекті Закону взаємодії з органами державної податкової служби; органом, що здійснює ведення Державного земельного кадастру; державними виконавцями ґрунтується на нормах спеціального законодавства, що регулюють відносини в зазначених сферах та наділяють такі органи (посадові особи) відповідними повноваженнями щодо отримання інформації з Державного реєстру прав або користування такою інформацією в межах особливих процедур.

Разом з тим відносини, пов'язані з наданням жилих приміщень у будинках державного і громадського житлового фонду громадянам, які потребують поліпшення житлових умов, та здійсненням обліку таких громадян, врегульовано розділом III Житлового кодексу Української РСР.

Відповідно до статті 35 вказаного Кодексу встановлено, що громадяни, які штучно погіршили житлові умови шляхом обміну займаного приміщення, його псування або руйнування, відчуження придатного і достатнього за розміром для проживання жилого будинку (частини будинку), а також громадяни, у яких потреба в поліпшенні житлових умов виникла внаслідок вилучення жилого приміщення, використовувального для одержання нетрудових доходів (стаття 96), не беруться на облік потребуючих поліпшення житлових умов протягом п'яти років з моменту погіршення житлових умов.

При цьому норми Житлового кодексу Української РСР не наділяють органи, що здійснюють облік громадян, які потребують поліпшення житлових умов, повноваженнями щодо збору інформації, яка б свідчила про погіршення громадянами своїх житлових умов, зокрема шля-

хом доступу до будь-яких інформаційних систем, які містять інформацію з обмеженим доступом.

Враховуючи наведене, правові підстави для врахування Міністерством юстиції пропозиції, висловленої громадянином Павлюком В., відсутні.

2. Зінченком С. М. (Мурованокуриловецький відділ Вінницької регіональної філії Центру Державного земельного кадастру) зазначено, що на відміну від статті 19 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» (далі – Закон), в якій чітко прописані документи, які є підставою для державної реєстрації прав, жодним чином не зазначено, що саме є підставою для припинення права; яким чином припинити дію права, за чією заявою, на підставі яких документів, а тому запропоновано врегулювати ці відносини.

Слід відмітити, що статтею 19 Закону визначено не документи, які є підставою для «реєстрації прав», а підстави для державної реєстрації прав та їх обтяжень.

Згідно з визначенням терміну «державна реєстрація речових прав на нерухоме майно» це офіційне визнання і підтвердження державою фактів виникнення, переходу або припинення прав на нерухоме майно, обтяження таких прав шляхом внесення відповідного запису до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно

Таким чином, статтею 19 Закону визначено підстави як для проведення державної реєстрації виникнення речових прав, так і для проведення державної реєстрації переходу та припинення таких речових прав.

Окрім того, зазначений у частині першій статті 19 Закону перелік підстав для проведення державної реєстрації прав не є вичерпним, оскільки згідно з пунктом 6 вказаної частини до переліку підстав для проведення державної ре-

єстрації прав віднесено й інші документи, що підтверджують виникнення, перехід, припинення прав на нерухоме майно, подані органу державної реєстрації прав разом із заявою.

Стосовно визначення суб'єкта, за заявою якого проводиться державна реєстрація прав, а також документів, на підставі яких проводиться державна реєстрація припинення речових прав, то слід відмітити, що відповідно до частини сьомої статті 16 Закону державна реєстрація прав проводиться на підставі заяви правонабувача, сторін (сторони) правочину, за яким виникло право, або уповноважених ними (нею) осіб. Перелік документів для здійснення державної реєстрації прав визначається Кабінетом Міністрів України у Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень (частина друга статті 15 Закону).

Враховуючи наведене, пропозиції, висловлені Зінченком С. М. (Мурованокуриловецький відділ Вінницької регіональної філії Центру Державного земельного кадастру), Міністерством юстиції у проекті Закону не враховані, проте будуть предметом розгляду під час розроблення проекту акта Кабінету Міністрів України, яким визначатиметься перелік документів для здійснення державної реєстрації прав.

3. Громадянином Беркутом І. У. висловлено пропозицію щодо відображення у витязі з Державного реєстру прав вартості нерухомого майна, отриманої в результаті проведення незалежної оцінки такого майна.

Відповідно до частини дванадцятої статті 15 Закону України порядок надання витягів з Державного реєстру прав встановлює Кабінет Міністрів України.

Зазначена пропозиція Міністерством юстиції не врахована, оскільки не є предметом регулювання проекту Закону, проте буде предметом розгляду під час роз-

роблення проекту акта Кабінету Міністрів України, яким встановлюватиметься порядок надання витягів з Державного реєстру прав.

4. Директором комунального підприємства «Бюро технічної інвентаризації» м. Краматорська Чудіновим В.І. висловлено ряд зауважень та пропозицій до проекту Закону, а саме:

1) запропоновано виключити із переліку об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці, права стосовно яких підлягають державній реєстрації, підприємство як єдиний майновий комплекс (зміни до частини третьої статті 4 та частини першої статті 5), аргументуючи тим, що згідно з частиною другою статті 191 Цивільного кодексу України (далі – ЦК) до складу підприємства як єдиного майнового комплексу входять усі види майна, призначені для його діяльності, включаючи земельні ділянки, будівлі, споруди, устаткування, інвентар, сировину, продукцію, права вимоги, борги, а також право на торговельну марку або інше позначення та інші права, якщо інше не встановлено договором або законом.

Проте відповідно до частини третьої статті 191 ЦК підприємство як єдиний майновий комплекс є нерухомістю.

Оскільки згідно з частиною першою статті 182 ЦК право власності та інші речові права на нерухомі речі, обмеження цих прав, їх виникнення, перехід і припинення підлягають державній реєстрації зазначена пропозиція Міністерством юстиції відхилена;

2) стосовно наділення державних реєстраторів повноваженнями щодо видачі свідоцтв про право власності на нерухоме майно, що, на думку Чудінова В.І., суперечить Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», оскільки здійснення цих повноважень покладено на органи місцевого самоврядування.

У зв'язку з цим слід поінформувати, що єдиним актом законодавства, яким виконання функцій з оформлення права власності на нерухоме майно з видачею свідоцтва про право власності тимчасово покладалося на органи місцевого самоврядування, є Тимчасове положення про порядок державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, затверджене наказом Міністерства юстиції від 7 лютого 2002 року № 7/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції від 28 липня 2010 року № 1692/5), зареєстрованим в Міністерстві юстиції 18 лютого 2002 року за № 157/6445.

З огляду на те, що жодним законодавчим актом, у тому числі Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», органи місцевого самоврядування не наділені повноваженнями щодо видачі свідоцтв про право власності на нерухоме майно, зазначене зауваження Міністерством юстиції відхилене;

3) стосовно необхідності збереження функцій державної реєстрації прав за реєстраторами БТІ, які мають багаторічний досвід роботи, оскільки відсутні як учбові заклади, які б готували державних реєстраторів, так і досвід роботи у державних реєстраторів.

Зауваження Міністерством юстиції не враховано, оскільки державна реєстрація прав є офіційним визнанням і підтвердженням державою фактів виникнення, переходу або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обмежень. При цьому професійна діяльність осіб щодо практичного виконання завдань і функцій держави є відповідно до чинного законодавства державною службою і не може виконуватися іншими, крім державних службовців, особами. Крім того, державна реєстрація прав за своїм змістом має правову природу, що потребує спеціальних юридичних знань.

Саме тому згідно зі статтею 9 Закону державним реєстратором може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту, стаж юридичної роботи не менш як два роки.

Крім того, як зазначалося вище, державні реєстратори прав на нерухоме майно згідно з положеннями Закону є державними службовцями, які отримують право на державну службу лише після проходження у встановленому порядку конкурсного відбору, що покликаний забезпечити виявлення відповідного рівня освіти і професійної підготовки.

Відповідні спеціалісти підприємств БТІ за інших рівних умов та за умови їх відповідності зазначеним вище критеріям мають право на участь у конкурсі на заміщення відповідних посад в спеціально уповноваженому центральному органі виконавчої влади з питань державної реєстрації прав та в його територіальних органах.

З огляду на зазначене, вказане зауваження Міністерством юстиції не враховане.

5. Директором приватного підприємства «Миргородське підприємство технічної інвентаризації та експертиз «Інвентаризатор» Кумейською Н. І. висловлено ряд зауважень та пропозицій до проекту Закону, а саме:

- стосовно недоцільності наділення повноваженнями щодо державної реєстрації прав спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань державної реєстрації прав та його територіальних органів та залишення виконання цієї функції підприємствами бюро технічної інвентаризації.

Беззаперечним є той факт, що виконання підприємствами бюро технічної інвентаризації (частина з яких є приватними господарюючими суб'єктами) невластивих їм функцій було викликане відсутністю належного законодавчого ре-

гулювання відносин у цій сфері та малотимчасовий характер. Адже відповідно до Конституції України держава покликана гарантувати громадянам захист права власності, а тому офіційне визнання і підтвердження фактів виникнення, переходу або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (в чому і полягає зміст державної реєстрації речових прав на нерухоме майно) є виключною функцією держави, яка набуває і здійснює свої права та обов'язки виключно через органи державної влади.

Саме тому відповідно до прийнятого Верховною Радою України, підписаного Президентом України Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» та інших законодавчих актів України» систему органів державної реєстрації прав складає спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань державної реєстрації прав та його територіальні органи.

Враховуючи наведене, а також з огляду на те, що приписи Конституції України та законодавчих актів, що мають вищу юридичну силу, є обов'язковими до виконання на всій території України, зазначене зауваження Міністерством юстиції відхилене;

- стосовно відсутності в запропонованих змінах до розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» та інших законодавчих актів України» положень щодо взаємодії бюро технічної інвентаризації з органами державної реєстрації прав у сфері технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна.

Слід відмітити, що запропоновані проектом зміни до розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону Украї-

ни «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень» та інших законодавчих актів України» в частині його доповнення пунктом 4 передбачають врегулювання діяльності бюро технічної інвентаризації у зазначеній сфері суспільних відносин до прийняття та набрання чинності законом про технічну інвентаризацію об'єктів нерухомого майна, розташованих на земельній ділянці.

У свою чергу, взаємодія органів державної реєстрації прав з бюро технічної інвентаризації у сфері технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна регламентована іншими нормами Закону. Так, відповідно до частини третьої статті 15 вказаного Закону, якою регламентовано порядок проведення державної реєстрації прав, встановлено, що у випадках, передбачених законодавством України, державна реєстрація прав проводиться після технічної інвентаризації об'єкта нерухомого майна, права стосовно якого підлягають державній реєстрації.

Враховуючи те, що актом законодавства, в якому передбачається визначення випадків проведення державної реєстрації права власності після проведення технічної інвентаризації, є порядок державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, що затверджується Кабінетом Міністрів України, зауваження Міністерством юстиції відхилене;

- стосовно редакції, запропонованої у проекті Закону статті 283, якою передбачається взаємодія органів державної реєстрації прав з органами державної податкової служби відповідно до норм Податкового Кодексу України, в частині відсутності такої відомості (що необхідна для розрахунку податку на нерухоме), як оцінювальна вартість об'єкта, яка є складовою технічної характеристики і визначається бюро технічної інвентари-

зації при виконанні робіт з технічної інвентаризації.

Слід відмітити, що згідно зі статтею 265 Податкового кодексу України, якою визначено порядок справляння податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, об'єктом оподаткування є об'єкт житлової нерухомості (підпункт 265.2.1), а базою оподаткування – житлова площа об'єкта житлової нерухомості (підпункт 265.3.1).

Окрім того, статтею 265 Кодексу чітко визначено суб'єктів, які зобов'язані забезпечити подання органам державної податкової служби відомостей, необхідних для розрахунку податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та способи реалізації такими суб'єктами зазначених повноважень.

Так, згідно з підпунктом 265.7.4 цієї статті Кодексу органи державної реєстрації прав на нерухоме майно зобов'язані до 15 квітня року, в якому набрала чинності ця стаття, а в наступні роки щоквартально, у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати органам державної податкової служби відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Враховуючи зазначене, правові підстави для врахування Міністерством юстиції вказаного зауваження відсутні;

- висловлено зауваження до запропонованої у проекті Закону редакції пункту 7 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень», а саме:

- 1) на думку Кумейської Н. І., надання інформації з паперових носіїв про зареєстровані права власності та інші речові

права на нерухоме майно бюро технічної інвентаризації не вбачається за можливе, оскільки паперовий носій формується в порядку накопичення даних з електронного реєстру.

Проте, згідно з пунктом 6.1 Тимчасового положення про порядок державної реєстрації права власності та інших речових прав на нерухоме майно, затвердженого наказом Міністерства юстиції від 7 лютого 2002 року № 7/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції від 28 липня 2010 року № 1692/5), зареєстрованим в Міністерстві юстиції 18 лютого 2002 року за № 157/6445, реєстраційна справа відкривається реєстратором БТІ на кожний об'єкт, права щодо якого підлягають державній реєстрації та право власності на який заявлено вперше;

2) порушується питання: «за чий рахунок має надаватися державним реєстраторам інформація з паперових носіїв про зареєстровані права власності та інші речові права на нерухоме майно?»

За загальним правилом органи державної влади мають право на отримання безкоштовно інформації, документів і матеріалів від державних органів та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій усіх форм власності та їх посадових осіб, якщо запит зроблено у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом;

3) порушується питання щодо відсутності у Міністерства юстиції «законних підстав» на отримання паперових носіїв, які містять відомості про зареєстровані права власності та інші речові права на нерухоме майно у разі ліквідації бюро технічної інвентаризації.

Оскільки відповідно до законодавства у сфері державної реєстрації прав на бюро технічної інвентаризації тимчасово покладено виконання функцій з проведення державної реєстрації права власності та інших речових прав на об'єкти не-

рухомого майна, розміщені на земельній ділянці, є цілком закономірним, що у разі ліквідації таких бюро технічної інвентаризації паперові носії, які містять відомості про зареєстровані права власності та інші речові права на нерухоме майно, мають бути передані держателю Державного реєстру прав. На встановлення правових підстав для здійснення такої передачі й направлені зміни, запропоновані проектом Закону.

Враховуючи зазначене, Міністерством юстиції не враховані вказані зауваження; - висловлено зауваження до запропонованої у проекті Закону редакції статті 461 Закону України «Про нотаріат» щодо недоцільності наділення нотаріусів користуватися при вчиненні нотаріальних дій з нерухомим майном Державним реєстром прав, зокрема, в частині отримання ними витягу з Державного реєстру прав.

З огляду на те, що нотаріуси відповідно до вимог законодавства при вчиненні нотаріальних дій мають встановлювати належність нерухомого майна особі на певному речовому праві, наявність/відсутність обтяжень речових прав на таке майно тощо, й доступ до Державного реєстру прав надасть можливість спростити вказану процедури, зазначені зауваження відхилені.

6. Начальником Ленінського районного управління юстиції у м. Севастополі Антоновим Л. О. висловлено ряд пропозицій, які направлені на врегулювання відносин, пов'язаних з видачею державних актів на право власності на земельну ділянку; право постійного користування земельною ділянкою; проставленням відмітки про реєстрацію прав на земельну ділянку на підставі документа про її відчуження; з відчуженням права власності на жилий будинок, будівлю або споруду.

Проте проект Закону направлений на вдосконалення процедури державної реєстрації прав, визначеної Законом,

та врахування змін, що відбулися у законодавчому регулюванні відносин в сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Внесена Антоновим Л. О. пропозиція стосується відносин, що регулюються Земельним кодексом України, іншими законодавчими актами у сфері земельних відносин, а тому такі пропозиції будуть предметом розгляду під час розробки проекту нормативно-правового акта, направлено на врегулювання земельних відносин під час здійснення державної реєстрації прав.

Враховуючи зміст зазначених пропозицій до проекту Закону, вони Міністерством юстиції не враховані;

7. Українська національна іпотечна асоціація відзначила, що проект Закону має позитивні зміни до законодавства та, у свою чергу, висловила ряд зауважень та пропозицій до проекту Закону, а саме:

- стосовно відсутності у Законі положень щодо чіткого розмежування випадків, за наявності яких надається інформаційна довідка, а за яких – виписки.

Проте, слід відмітити, що статтею 28 Закону встановлено чіткі імперативні норми щодо отримання інформації з Державного реєстру прав як у формі інформаційної довідки, так і виписки.

Так, згідно з частиною третьою вказаної статті інформаційну довідку з Державного реєстру прав на підставі письмового запиту мають право отримувати суд, органи місцевого самоврядування, органи внутрішніх справ, органи прокуратури, органи державної податкової служби, органи Служби безпеки України та інші органи державної влади (посадові особи), якщо запит зроблено у зв'язку із здійсненням ними повноважень, визначених законом.

У свою чергу, частиною п'ятою вказаної статті орган державної реєстрації прав зобов'язаний за заявою власни-

ка або правоволодільця надавати йому інформацію у формі виписки про осіб, які отримали відомості про права та обтяження прав на нерухоме майно, що йому належить.

Враховуючи зазначене, зауваження не підлягає врахуванню;

- висловлено зауваження щодо відсутності у проекті Закону порядку державної реєстрації прав власності на об'єкти незавершеного будівництва.

Проте, підпунктом 1 пункту 1 розділу I проекту Закону передбачається доповнити частину першу статті 1 Закону новим абзацом, згідно з яким державна реєстрація прав на об'єкт незавершеного будівництва та їх обтяжень у випадках, встановлених законом, проводиться у порядку, визначеному цим Законом, з урахуванням особливостей правового статусу такого об'єкта.

Відповідно до частини дванадцятої статті 15 Закону порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, а також порядок надання витягів з Державного реєстру прав встановлює Кабінет Міністрів України.

Оскільки те, що особливості процедури державної реєстрації прав на об'єкти незавершеного будівництва з урахуванням його правового статусу будуть визначені у відповідному рішенні Уряду, зазначене зауваження не підлягає врахуванню;

- стосовно необхідності внесення змін до статті 3 Закону в частині встановлення винятку із загального правила щодо можливості укладення правочину (іпотеки) щодо нерухомого майна, якщо право власності на таке майно ще не зареєстроване згідно з вимогами Закону, оскільки така вимога унеможливить реалізацію статті 18 Закону України «Про іпотеку», відповідно до якої у разі якщо іпотекою забезпечується повернення позики, кредиту для придбання нерухомого майна, яке передається в іпотеку, договір ку-

півлі-продажу цього нерухомого майна та іпотечний договір можуть укладатися одночасно.

Проте, вважаємо, що закріплення на законодавчому рівні єдиного підходу до визначення моменту виникнення права власності на нерухоме майно без будь-яких виключень матиме позитивний вплив на розвиток в Україні суспільних відносин в сфері захисту прав на нерухоме майно.

Окрім того, слід звернути увагу, що чинна редакція Закону України «Про іпотеку» (стаття 5) містить норму, відповідно до якої предметом іпотеки можуть бути один або декілька об'єктів нерухомого майна за умови, зокрема, якщо нерухоме майно належить іпотекодавцю на праві власності, воно може бути відчужене іпотекодавцем і на нього відповідно до законодавства може бути звернене стягнення.

Міністерство юстиції вважає, що Закон України «Про іпотеку» містить достатні механізми доступу до кредитних ресурсів банківських установ, що дозволяє зберегти єдність підходу до визначення моменту виникнення права власності на нерухоме майно без будь-яких виключень.

Так, відповідно до частину другої статті 5 цього Закону предметом іпотеки також може бути об'єкт незавершеного будівництва, майнові права на нього, інше нерухоме майно, яке стане власністю іпотекодавця після укладення іпотечного договору, за умови, що іпотекодавець може документально підтвердити право на набуте ним у власність відповідне нерухоме майно у майбутньому. Обтяження такого нерухомого майна іпотекою підлягає державній реєстрації у встановленому законом порядку незалежно від того, хто є власником такого майна на час укладення іпотечного договору.

Підсумовуючи наведене, Міністерство юстиції не вбачає за можливе встановлювати винятки із загального правила набуття права власності на об'єкти нерухомого майна, а тому зазначена пропозиція відхилена.

8. Український кредитно-банківський союз висловив аналогічну Українській національній іпотечній асоціації за змістом думку щодо необхідності «усунення розриву в часі між укладенням договору купівлі-продажу нерухомого майна та виникненням у покупця права власності на таке майно» та вніс пропозицію щодо наділення нотаріусів повноваженнями «здійснювати державну реєстрацію прав за правочинами, які підлягають нотаріальному засвідченню».

Проте, відповідно до Конституції України лише держава покликана гарантувати громадянам захист права власності, а тому офіційне визнання і підтвердження фактів виникнення, переходу або припинення речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (в чому, як вже зазначалося, і полягає зміст державної реєстрації речових прав на нерухоме майно) є виключною функцією держави, яка набуває і здійснює свої права та обов'язки виключно через органи державної влади.

З огляду на те, що нотаріуси не можуть бути наділені повноваженнями державної реєстрації прав, що реалізуються виключно органом державної влади, пропозиція відхилена.

9. Європейська Бізнес Асоціація висловила пропозицію, яка направлена на врегулювання відносин, пов'язаних з державною реєстрацією права користування (найму, оренди) будівлею або іншими капітальними спорудами, їх окремими частинами, у перехідний період до встановлення системи державної реєстрації прав.

Слід відмітити, що Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на не-

рухоме майно та їх обмежень» та інших законодавчих актів України» набрав чинності з 16 березня 2010 року, проте застосування більшості його положень відтерміновано до 1 січня 2012 року.

Так, зокрема пунктом 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» вказаного Закону встановлено, що державна реєстрація прав на нерухоме майно в порядку, визначеному цим Законом, здійснюється з 1 січня 2012 року. Встановивши вказану норму, зазначеним Законом передбачено також відтермінування й інших його положень, направлених на внесення змін до законодавчих актів з метою встановлення єдиних принципів та підходів до державної реєстрації прав, у тому числі й змін до статті 794 ЦК.

Тобто державна реєстрація прав у порядку, передбаченому Законом, з урахуванням визначених у ньому засад її проведення, буде здійснюватись лише з 1 січня 2012 року.

Що стосується виникнення цивільних прав та обов'язків у сторін договору найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини), то наголошуємо, що зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу. Так, згідно з частиною другою статті 11 ЦК підставами виникнення цивільних прав та обов'язків є, зокрема, договори та інші правочини.

Відповідно частини першої статті 626 ЦК договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.

Стаття 640 ЦК визначає момент, з якого договір вважається укладеним, тобто момент, з якого у сторін договору виникають взаємні права та обов'язки.

Враховуючи наведене, цивільні права та обов'язки у сторін договору найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) виникають з момен-

ту укладення такого договору, звісно ж, якщо інше не передбачено самим договором (наприклад, з моменту передачі майна). У випадках, встановлених статтями 793 та 794 ЦК, таким моментом є нотаріальне посвідчення та державна реєстрація договору відповідно.

Як зазначалося вище, цивільні права та обов'язки у відносинах найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) виникають на підставі відповідного договору, а тому на сьогодні (до 1 січня 2012 року) певні негативні правові наслідки у сторін таких правовідносин можуть виникати як у зв'язку з укладенням договору (зокрема недотримання письмової форми, нотаріального посвідчення договору тощо), так і у зв'язку з неналежним його виконанням (прострочення оплати за користування майном тощо), проте не у зв'язку з відсутністю державної реєстрації такого речового права.

Підсумовуючи наведене, Міністерством юстиції зазначена пропозиція відхилена.

Новостворена Державна служба з питань захисту персональних даних оголосила конкурс на заміщення вакантних посад

Новостворена Державна служба з питань захисту персональних даних оголосила конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців.

Зокрема, конкурс проводитиметься на заміщення посад:

начальника управління реєстрації баз персональних даних;

начальника відділу реєстрації баз персональних даних управління реєстрації баз персональних даних;

головного спеціаліста відділу реєстрації баз персональних даних управління реєстрації баз персональних даних;

Державна служба з питань захисту персональних даних чекає на фахівців

провідного спеціаліста відділу реєстрації баз персональних даних управління реєстрації баз персональних даних;

начальника відділу інформаційно-аналітичного забезпечення управління реєстрації баз персональних даних;

головного спеціаліста відділу інформаційно-аналітичного забезпечення управління реєстрації баз персональних даних;

провідного спеціаліста відділу інформаційно-аналітичного забезпечення управління реєстрації баз персональних даних;

начальника відділу технічного захисту інформації та захисту персональних даних управління реєстрації баз персональних даних;

головного спеціаліста відділу технічного захисту інформації та захисту пер-

сональних даних управління реєстрації баз персональних даних;

провідного спеціаліста відділу технічного захисту інформації та захисту персональних даних управління реєстрації баз персональних даних;

начальника управління юридичного забезпечення;

головного спеціаліста відділу нормативно-правового забезпечення управління юридичного забезпечення;

провідного спеціаліста відділу нормативно-правового забезпечення управління юридичного забезпечення;

начальника відділу розгляду скарг та звернень фізичних та юридичних осіб управління юридичного забезпечення;

головного спеціаліста відділу розгляду скарг та звернень фізичних та юридичних

осіб управління юридичного забезпечення;

провідного спеціаліста відділу розгляду скарг та звернень фізичних та юридичних осіб управління юридичного забезпечення;

начальника відділу контролю за додержанням вимог законодавства про захист персональних даних;

заступника начальника відділу контролю за додержанням вимог законодавства про захист персональних даних;

головного спеціаліста відділу контролю за додержанням вимог законодавства про захист персональних даних;

провідного спеціаліста відділу контролю за додержанням вимог законодавства про захист персональних даних;

головного спеціаліста відділу планово-фінансової роботи, бухгалтерської звітності та адміністративно-господарського забезпечення;

провідного спеціаліста відділу планово-фінансової роботи, бухгалтерської звітності та адміністративно-господарського забезпечення;

водія відділу планово-фінансової роботи, бухгалтерської звітності та адміністративно-господарського забезпечення;
завідуючого сектором документально-го забезпечення;

головного спеціаліста сектору документального забезпечення;

провідного спеціаліста сектору документального забезпечення;

завідуючого сектором кадрової роботи та державної служби;

головного спеціаліста сектору кадрової роботи та державної служби;

провідного спеціаліста сектору кадрової роботи та державної служби;

завідуючого сектором режимно-секретної та мобілізаційної роботи;

головного спеціаліста сектору режимно-секретної та мобілізаційної роботи;

провідного спеціаліста сектору режимно-секретної та мобілізаційної роботи.

Документи щодо участі в конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів від дня опублікування оголошення в газеті «Юридичний вісник України» за адресою: м. Київ, провулок Рильський, 10, Державна служба України з питань захисту персональних даних. (За додатковою інформацією звертатись за телефоном (044) 592-60-91.)

*** Як відомо, Державну службу України з питань захисту персональних даних було утворено у зв'язку з реформуванням системи центральних органів виконавчої влади відповідно до Указу Президента України від 9 грудня 2010 року № 1085 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади».

Згідно з Указом, Державна служба України з питань захисту персональних даних є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції.

Державна служба України з питань захисту персональних даних розміщується у будинку по вул. Марини Раскової, 15, у м. Києві. Відповідне розпорядження Кабінет Міністрів ухвалив на своєму засіданні 23 лютого.

Україна візьме участь в роботі декларації щодо реформування Європейського суду з прав людини

Делегація України у складі представників Міністерства юстиції відбула до м. Ізмір (Туреччина) для участі у Конференції високого рівня щодо реформування Європейського суду з прав людини.

Як повідомив Міністр юстиції України Олександр Лавринович, мета Конференції полягає у прийнятті декларації, яка визначить подальший план реформу-

вання Європейського суду з прав людини у Страсбурзі.

Реформи мають забезпечити більшу гнучкість та ефективність діяльності Суду. Зокрема, дати змогу Суду зменшити кількість нерозглянутих справ та ухвалювати рішення з нових справ у прийнятний строк, особливо щодо тих, які стосуються серйозних порушень прав людини. Крім того, реформи покликані виробити гарантії щодо повного та швидкого виконання рішень Суду.

Реформи Євросуду виглядають також актуальними з огляду на плани, що обговорюються, поширити юрисдикцію страсбурзького суду не лише на країни Ради Європи, але й Європейського Союзу.

Під час конференції держави-члени Ради Європи планують обговорити питання перевантаженості Європейсько-

го суду з прав людини та шляхи вирішення цієї проблеми. На сьогодні, за словами Міністра юстиції, незважаючи на розширення персоналу Секретаріату Суду, кількість нерозглянутих справ сягає 100 тисяч.

Серед шляхів розвантаження Євросуду розглядається можливість реформування та спрощення процедур. Зокрема, обговорюється необхідність запровадження системи фільтрації звернень, яка б відсіювала заздалегідь неприйнятні заяви. Адже на сьогодні, за статистикою Євросуду, неприйнятними є 90 відсотків скарг.

Олександр Лавринович нагадав, що процес реформування Європейського суду стартував 18-19 лютого 2009 року в місті Інтерлакен (Швейцарія) під час Конференції високого рівня за участю профільних міністрів держав-членів РЄ.

Затверджено новий склад Всеукраїнської міжвідомчої координаційно-методичної ради з правової освіти населення

№ з/п	Прізвище, ім'я, по батькові	Посада
1	Лавринович Олександр Володимирович	Міністр юстиції України, голова Ради
2	Горбунова Лідія Миколаївна	помічник Міністра юстиції України, заступник голови Ради
3	Нагребельний Володимир Петрович	заступник Директора Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, заступник голови Ради
4	Жебровський Борис Михайлович	заступник Міністра освіти і науки, молоді та спорту України, заступник голови Ради
5	Юхта Оксана Григорівна	начальник Управління координації правової роботи та правової освіти Міністерства юстиції України, відповідальний секретар Ради
Члени Ради		
6	Фаринник Василь Іванович	начальник Головного слідчого управління Міністерства внутрішніх справ України
7	Кохан Тимофій Григорович	заступник Міністра культури України
8	Дроздова Лідія Миколаївна	заступник Міністра соціальної політики України
9	Кравченко Ольга Олександрівна	начальник Юридичного управління Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України
10	Горобцов Володимир Олексійович	заступник Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України
11	Семчук Григорій Михайлович	заступник Міністра будівництва та житлово-комунального господарства України
12	Кузьмін Рафаель Ізмаїлович	заступник Голови Антимонопольного комітету України – державний уповноважений
13	Железняк Наталія Анатоліївна	директор Департаменту реєстрації та систематизації нормативних актів, правоосвітньої діяльності
14	Дехтяренко Володимир Павлович	заступник Головного редактора газети «Урядовий кур'єр»
15	Кушерець Василь Іванович	Голова правління Товариства «Знання» України
16	Ковальський Віктор Семенович	Президент видавництва правової літератури «Юрінком Інтер»
17	Квасневський Олександр Степанович	заступник Голови Союзу юристів України, відповідальний секретар

Мін'юсти України та Білорусі підписали Програму співробітництва на 2011-2012 роки

Міністерства юстиції України та Республіки Білорусь підписали Програму співробітництва на 2011-2012 роки. Повідомлення про підписання угоди білоруською стороною отримало Міністерство юстиції України.

Угоду укладено згідно з домовленостями, досягнутими між міністрами юстиції двох країн Олександром Лавриновичем та Віктором Головановим. Зазначена Програма, яка діятиме в рамках договору про співробітництво між мін'юстами України та Білорусі від 1999 року, визначає конкретні кроки до 2013 року щодо обміну досвідом та інформацією у правовій сфері.

Відтепер в Україні відкрито доступ до Реєстру методик проведення судових експертиз

Зокрема, мін'юсти двох країн домовилися проводити спільні заходи, пов'язані із здійсненням міжнародної діяльності: представленням інтересів держави в міжнародних органах правосуддя, виконанням зобов'язань за Гаазькою конвенцією, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів тощо.

Передбачаються також зустрічі спеціалістів для обміну інформацією у правових галузях. Зокрема, Програма передбачає обмін досвідом у сферах судової експертизи, оформлення спадкових прав, вдосконалення нормотворчого процесу та інших напрямках роботи органів юстиції.

Мін'юст відкрив доступ до реєстру методик проведення судових експертиз

Міністерство юстиції відкрило доступ до Реєстру методик проведення судових експертиз. Реєстр розміщується на сайті Міністерства юстиції за адресою: rmpse.minjust.gov.ua.

Як повідомив Міністр юстиції Олександр Лавринович, указаний реєстр є офіційною електронною базою даних щодо атестованих в Україні та рекомендованих до впровадження в експертну практику методик проведення судових експертиз.

Така база даних містить понад 1100 назв експертиз, які можуть здійснюватися в Україні.

Олександр Лавринович пояснив, що інформація про рекомендовані ме-

тодики судових експертиз є необхідною не лише в роботі правоохоронних органів та судів. Така база даних є також корисною для заінтересованих юридичних осіб та пересічних громадян.

Міністр наголосив, що на замовлення пересічних громадян здійснюються більше половини судових експертиз, які виконуються, зокрема, науково-дослідними інститутами судових експертиз Міністерства юстиції. При цьому, понад 50 відсотків з них це експертизи з кримінальних справ – трасологічні, технічні експертизи документів, почеркознавчі та авторознавчі експертизи.

Серед інших видів експертиз, які найчастіше замовляються в експертних установах Мін'юсту – це автотоварознавчі, автотехнічні, будівельно-технічні, економічні, психологічні, мистецтвознавчі, охорони праці, комп'ютерно-технічні, спиртостійких сумішей, прав на об'єкти інтелектуальної власності та інші.

Доступ до Реєстру методик проведення судових експертиз, повідомив Міністр юстиції, є безоплатним та відкритим цілодобово. З Реєстру можна також отримати витяг щодо виду та назви експертизи, експертної установи, яка розробила дану методику тощо.

Арбітражний трибунал відхилив більшість позовних вимог компанії «Remington Worldwide Limited» до України

28 квітня 2011 року Арбітражний трибунал Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма ухвалив арбітражне рішення у справі за позовом компанії «Remington Worldwide Limited» до держави Україна. Цим рішенням Арбітражний трибунал відхилив більшість позовних вимог компанії «Remington Worldwide Limited» щодо заявлених порушень.

Про це повідомив Міністр юстиції України Олександр Лавринович.

Так, позивач звернувся із запитом про арбітраж до Арбітражного інституту Торгової палати м. Стокгольма проти держави Україна 22 вересня 2008 року. Компанія «Remington Worldwide Limited» звинувачувала Україну в порушенні умов Договору до Енергетичної Хартії (ратифікованого Верховною Радою України 6 лютого 1998 року).

Заявлена компанією «Remington Worldwide Limited» сума позовних вимог становила 35 923 997,16 доларів США. Крім того, позивач звертався до Арбітражного трибуналу з проханням компенсувати витрати юристів, експертів, арбітражні витрати та відсотки до дати сплати.

Трибунал визнав порушення державою Україна лише одного положення пункту 1 статті 10 Договору до Енергетичної Хартії, зокрема, в частині створення стабільних, сприятливих та прозорих умов інвесторам інших Договірних сторін.

Загальна сума, присуджена компанії «Remington Worldwide Limited» в якості компенсації збитків, нанесених у зв'язку з порушенням зобов'язань, передбачених статтею 10 Договору до Енергетичної Хартії, становить 4 493 464,97 доларів США та річні відсотки на зазначену суму з дати винесення арбітражного рішення до дати оплати присудженої суми в повному розмірі, згідно з середньою ставкою LIBOR за 3 місяці за відповідні періоди, збільшеної на 4 відсоткових пункти.

Арбітражні витрати сторони несуть в рівних частинах, а витрати, понесені сторонами в ході арбітражного провадження, кожна сторона несе самостійно.

На даний час українською стороною здійснюється правовий аналіз рішення Арбітражного трибуналу від 28 квітня 2011 року, ухваленого у справі за позовом компанії «Remington Worldwide

Limited» до держави Україна, на предмет наявності правових підстав для його відміни або визнання недійсним відповідно до Закону Швеції «Про арбітраж» 1999 року.

Україна приєднається до єдиної системи обліку заповітів та спадкових договорів, що діє в державах – учасниках Конвенції про запровадження системи реєстрації заповітів.

Відповідну урядову постанову було ухвалено 11 травня, на засіданні Кабінету Міністрів. Постанова була розроблена у зв'язку з ратифікацією Україною узаконеної Конвенції та передбачає запровадження в країні державної реєстрації заповітів і спадкових договорів у Спадковому реєстрі.

Як повідомив Міністр юстиції Олександр Лавринович, Спадковий реєстр являтиме собою електронну базу даних, яка міститиме відомості про заповіти, спадкові договори, а також спадкові справи та видані свідоцтва про право на спадщину.

Передбачена система реєстрації дозволить зменшити ризик, що заповіт залишиться невідомим або буде знайдений із запізненням, а також з метою виявлення заповіту після смерті заповідача. Крім того, зазначена система реєстрації заповітів сприятиме швидшому пошуку заповітів, посвідчених в інших країнах – учасниках Конвенції про запровадження системи реєстрації заповітів.

Держателем Спадкового реєстру визначено Міністерство юстиції.

Постановою Кабміну визначено процедуру державної реєстрації у Спадковому реєстрі заповітів і спадкових договорів, посвідчених в Україні, як до, так і після запровадження указанного реєстру.

У Реєстрі також міститимуться дані про заповіти і спадкові договори, посвідчені і зареєстровані в іноземних державах – учасниках Конвенції про запровадження системи реєстрації заповітів.

У зв'язку із запровадженням державної реєстрації заповітів і спадкових договорів Кабінет Міністрів доручив Міністерству юстиції організувати реєстрацію в іноземних державах – учасниках Конвенції заповітів, що зареєстровані в Україні.

Крім того, Мін'юст має забезпечити відповідно до Конвенції надання необхідної інформації на запити іноземних держав.

Міністр юстиції нагадав, що Конвенцію про запровадження системи реєстрації заповітів було ратифіковано Україною 10 липня 2010 року. Міжнародна угода передбачає створення державами – учасниками системи реєстрації заповітів для сприяння після смерті заповідача виявленню існування заповіту.

На сьогодні Конвенція підписана державами – членами Ради Європи: Бельгією, Естонією, Іспанією, Італією, Кіпром, Литвою, Люксембургом, Нідерландами, Португалією, Туреччиною, Францією.

Провідна міжнародна організація у галузі виборчого законодавства допомагатиме Україні в практичній реалізації нового закону про вибори

Провідна експертна організація у галузі виборчого законодавства – Міжнародна фундація виборчих систем (IFES), розпочинає в Україні проект технічної допомоги, мета якого сприяти практичній реалізації нового закону про вибори народних депутатів.

Про це повідомив новопризначений керівник представництва IFES в Україні Девід Енніс під час зустрічі з Міністром

Зустріч Міністра юстиції Олександра Лавриновича з керівником представництва Міжнародної фундації виборчих систем (IFES) в Україні Девідом Еннісом, Київ, 11 травня 2011 року

юстиції України, керівником Робочої групи при Президентові України з питань удосконалення законодавства про вибори Олександром Лавриновичем. Зустріч відбулася з нагоди відкриття в Україні постійного представництва IFES.

Девід Енніс зауважив, що ситуація навколо розробки майбутнього закону про вибори народних депутатів в Україні набула політичного забарвлення. Проте, наголосив він, Міжнародна фундація виборчих систем не має наміру втручатися у будь-які політичні питання. Організація здійснюватиме свою діяльність виключно в рамках експертно-технічної допомоги.

Зокрема, повідомив Девід Енніс, проєкт, що розпочинається в Україні, розповсюджуватиметься виключно на інститути громадянського суспільства. Учасників проєкту ознайомлюватимуть зі стандартами проведення виборів. Передбачається обговорення специфічних питань виборчого процесу.

Крім того, в рамках проєкту IFES планує проведення тренінгів для членів виборчих комісій.

У ході зустрічі Міністр юстиції України Олександр Лавринович поінформував керівника представництва IFES про те, що очолювана ним Робоча група з питань удосконалення законодавства про вибори має намір передати проєкт майбутнього закону Міжнародній фундації виборчих систем для здійснення науково-практичного аналізу. Україна очікує від IFES надання експертного висновку щодо дотримання у майбутньому законі світових стандартів проведення виборів, наголосив він.

Олександр Лавринович також підкреслив важливість надання технічної допомоги громадянському суспільству України щодо практичної реалізації майбутнього закону.

«Проведення тренінгів з представниками політичних партій та громадських організацій, що задіяні у виборчому про-

В Україні активізувалася робота підприємств, установ, організацій з підготовки до проведення Євро-2012

цесі, є важливим фактором, оскільки причиною значної частини проблем під час виборів стає не чийсь злий умисел, а відсутність необхідного досвіду та професійних знань», – зазначив він.

Головний наголос у такій роботі, на думку Міністра юстиції, має бути зроблений на запровадженні в країні стандартів, які б допомогли громадянам України максимально точно реалізувати своє право на вільний вибір.

Олександр Лавринович також поінформував керівника представництва IFES, що протягом наступних двох тижнів Міністерством юстиції будуть проведені дві наради з метою обговорення проекту нового закону про вибори з представниками громадянського сектору України – політичними партіями та громадськими організаціями. На думку Міністра, указані заходи будуть гарною нагодою для встановлення IFES необхідних контактів в Україні з представниками інститутів громадянського суспільства.

Пенітенціарні служби України та Польщі уклали угоду про співробітництво під час Чемпіонату Європи з футболу 2012 року

Державна пенітенціарна служба України і Головне управління Тюремної служби Республіки Польща підписали угоду про співробітництво.

Угоду підписано на виконання домовленостей, досягнутих під час двосторонньої зустрічі Міністра юстиції України Олександра Лавриновича з Генеральним директором Тюремної служби Польщі Яцеком Влодарскі, що відбулася в рамках офіційного візиту українського Міністра до Республіки Польща у січні 2011 року.

Угода визначає напрями співробітництва сторін, серед яких, зокрема, співпраця в рамках Чемпіонату Європи з футболу 2012 року.

Так, сторони домовилися створити спільну українсько-польську робочу групу, яка має організувати в рамках Чемпіонату

роботу щодо прийняття осіб, затриманих у зв'язку із застосуванням до них запобіжного заходу у вигляді взяття під варту. Передбачається, що в рамках підготовки до Євро-2012 сторони щоквартально проводитимуть наради для організації спільної роботи та обміну інформацією.

Крім того, угода передбачає співробітництво в рамках євроінтеграційних процесів, що тривають в обох державах.

Зокрема, сторонами домовлено про обмін досвідом щодо впровадження європейських стандартів у пенітенціарній сфері: створення в установах виконання покарань та слідчих ізоляторах належних умов тримання осіб, позбавлених волі, оснащення цих установ сучасною технікою та електронними пристроями контролю, спільна участь у програмах Європейського Союзу тощо.

Кадрові питання

У рамках нової структури Міністерства юстиції Міністр юстиції Олександр Лавринович 26-28 квітня 2011 року підписав низку чергових наказів з кадрових питань.

Так, на посаду директора Департаменту судової роботи призначено **Галущенка Германа Валерійовича**.

На посаду заступника директора департаменту – начальника Управління європейської інтеграції Департаменту міжнародного права та співробітництва призначено **Свирідюка Олександра Іларіоновича**.

На посаду заступника директора департаменту – начальника Управління зв'язків з органами державної влади та інформаційно-аналітичної роботи Департаменту взаємодії з органами влади призначено **Савченко Ольгу Петрівну**.

На посаду начальника Управління бухгалтерського обліку та звітності – головного бухгалтера призначено **Туrowsьку Ольгу Анатоліївну**.

Нагородження

За значний особистий внесок у реалізацію державної політики в сфері примусового виконання судових рішень, багаторічну сумлінну працю та з нагоди 55-річчя від дня народження нагороджено відомчою заохочувальною відзнакою Міністерства юстиції України – нагрудним знаком «За сумлінну службу в органах державної виконавчої служби» **Житник Людмилу Василівну** – головного державного виконавця Новозаводського відділу державної виконавчої служби Чернігівського міського управління юстиції.

За багаторічну сумлінну працю, зразкове виконання службового обов'язку, високий професіоналізм та з нагоди 50-річчя від дня народження нагороджено відомчою заохочувальною відзнакою Міністерства юстиції України – оголошено Подяку Міністра юстиції України **Білій Любопові Іванівні** – заступнику начальника відділу бухгалтерського обліку центрального апарату Управління бухгалтерського обліку та звітності.

За значний особистий вклад у розвиток нотаріату України, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм та з нагоди 50-річчя від дня народження нагороджено відомчою заохочувальною відзнакою Міністерства юстиції України – оголошено Подяку Міністра юстиції України **Мартюк Ларисі Орестівні** – заступнику начальника Головного управління юстиції у Тернопільській області – начальнику відділу нотаріату.

Рубрика підготовлена за матеріалами прес-служби Міністерства юстиції України